

Arrest

nr. 163 525 van 4 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 16 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2015 met refertenummer 58789.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van Oekraïense origine, en afkomstig te zijn uit Kiev. Ongeveer negen jaar geleden begon u een relatie met (M.O.). In 2012 vertrok hij samen met zijn moeder en stiefvader naar België om hier te studeren. Jullie bleven wel in contact met elkaar. Eind 2013 ontstond er politieke onrust in Oekraïne.

Begin 2014 liepen de demonstraties tegen de toenmalige regering op het Maidanplein in Kiev uit op gewelddadige confrontaties met de ordediensten. Er braken gevechten uit en er waren ook explosies.

Omwille van de onveilige situatie in Kiev verbleef u in de periode van februari tot maart 2014 in de stad Rovno gelegen in het westen van Oekraïne waar er geen demonstraties waren. Omdat het ook in andere delen van Oekraïne onrustig werd en u vreesde dat er een burgeroorlog zou uitbreken, besloot u om naar België te komen. U vertrok met een bus op 16 of 17 juli 2014 vanuit Kiev naar België waar u de volgende dag aankwam. Op 23 september 2014 huwde u hier met (M.O.). Op 26 september 2014 werd jullie dochtertje (M.C.) geboren. U diende een asielaanvraag in op 5 februari 2015.

Ter staving van uw identiteit legde u twee internationale paspoorten voor, en een identiteitsbewijs van uw dochtertje.

B. Motivering

U verklaarde Oekraïne in de eerste plaats verlaten te hebben omdat u vreesde dat er na de gebeurtenissen op het Maidanplein in Kiev en de protesten elders in Oekraïne begin 2014 een burgeroorlog zou uitbreken. U stelde in geval van terugkeer nog altijd te vrezen voor uw leven en voor dat van uw kind omwille van de actuele onstabiele situatie in Oekraïne. Daarnaast verwees u ook in het algemeen naar de alom aanwezige corruptie in de Oekraïense samenleving en meer specifiek in de medische sector waarmee u zelf te maken kreeg als tweede reden voor uw vertrek uit Oekraïne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4, 5).

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u verklaarde dat u in Oekraïne geen persoonlijke problemen kende (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4). Uit uw verklaringen is verder ook duidelijk gebleken dat u op geen enkele manier betrokken bent geweest bij de gebeurtenissen op het Maidanplein begin 2014 noch dat u er enige schadelijke gevolgen van zou ondervonden hebben. U verwees enkel naar de algemene onveilige situatie in Oekraïne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4, 5).

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Verder wat betreft uw verwijzing in het algemeen naar de alom aanwezige corruptie in de Oekraïense samenleving en meer specifiek in de medische sector waarmee u zelf te maken kreeg (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4, 5), kan worden opgemerkt dat dit motief op zich geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Behalve dat een arts, die u tijdens uw zwangerschap consulteerde, u telkens een extra geldbedrag aanrekende, verklaarde u dat u zelf geen andere problemen ondervonden hebt in verband met corruptie.

U beweerde ook dat het aanrekenen van extra geld door een arts de gangbare praktijk is in de Oekraïense samenleving waarmee alle Oekraïners geconfronteerd worden (zie gehoorverslag Commissariaatgeneraal, d.d. 08/10/2015, p. 5).

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in verband hiermee een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit bovenstaande voorbeeld van een steekpenning aan een arts blijkt niet dat er sprake zou zijn van enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit vanwege de autoriteiten of vanwege derden.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De internationale paspoorten en het identiteitsbewijs van uw dochtertje bevatten louter persoonsgegevens van uzelf en uw dochtertje alsook gegevens betreffende uw reisweg die hier niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verweerder legt door middel van een aanvullende nota en "Gelet op artikel 39/76, § 1, tweede lid" van de vreemdelingenwet "volgende nieuwe elementen neer": het standpunt van UNHCR waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2. Gezien het voormelde standpunt dateert van september 2015 en gezien hiernaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, kan verweerder bezwaarlijk ernstig worden genomen waar deze dit standpunt omschrijft als zijnde een 'nieuw element' in de zin van het voormelde wetsartikel.

2.3. Verzoekster treedt de Raad hierin ter terechtzitting bij doch verklaart zich er niet tegen te verzetten dat het standpunt van UNHCR in aanmerking wordt genomen. Tevens verklaart zij kennis te hebben van dit standpunt van UNHCR.

2.4. Gelet op het voorgaande, wordt het standpunt van UNHCR dat verweerder neerlegt in hetgeen volgt mede in aanmerking genomen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing steunt op een verkeerde interpretatie van de feiten. Zij betoogt:

"De voorliggende weigeringsbeslissing stelt onder meer:

"(...) Omdat het ook in andere delen van Oekraïne onrustig werd en u vreesde dat er een burgeroorlog zou uitbreken, besloot u om naar België te komen.(...)"

"(...) U verklaarde Oekraïne in de eerste plaats verlaten te hebben omdat u vreesde dat er na de gebeurtenissen op het Maidanplein in Kiev en de protesten elders in Oekraïne begin 2014 een burgeroorlog zou uitbreken (...)."

Echter, uit de verklaringen van verzoekster blijkt duidelijk dat dit niet de hoofdreden was van haar komst naar België. In de eerste plaats is zij naar België gereisd om hier te huwen met haar huidig echtgenoot. Het gegeven dat zij in de maand juni 2015 naar België gekomen is, en niet op een andere datum, werd deels ingegeven door haar zwangerschap en ook haar vrees voor de escalerende burgeroorlog. Het was wel haar initieel plan terug te keren in functie van haar werk.

Toen de situatie in Oekraïne echter terug grimmiger en onveiliger werd, met steeds meer willekeurig geweld en vele gewelddadige betogingen in Kiev, durfde verzoekster niet meer terug te keren naar Oekraïne, Kiev, omdat zij vreesde voor haar eigen leven en veiligheid en die van haar pasgeboren dochter. Vandaar dat verzoekster niet onmiddellijk na haar aankomst een asielaanvraag had ingediend, maar dit slechts enkele maanden nadien deed.

Verder valt het de verzoekster op dat in het verslag van het interview dd. 8 oktober 2015 aan de hand van suggestieve bewoordingen geïmpliceerd wordt dat verzoekster naar een raadsman zou gestapt zijn en louter op diens aanraden asiel zou aangevraagd hebben als één van de opties om legaal verblijf in België te kunnen krijgen. Zij verklaarde immers dat zij de asielaanvraag pas maanden na haar aankomst indiende, na consultatie van haar raadsman, die zij gecontacteerd had "om te vragen hoe ik langer in België kon blijven".

Er van uitgaan dat verzoekster op zoek was naar eender welke mogelijkheid om in België te kunnen verblijven, in casu via een asielaanvraag, is echter een verkeerde interpretatie van hetgeen verzoekster bedoelde. Nogmaals wil de verzoekster benadrukken dat zij initieel niet de intentie had om permanent in België te blijven. Zij durft tot op heden niet terugkeren naar Oekraïne, gezien de onveilige situatie aldaar en heeft om die reden asiel aangevraagd; gezien haar persoonlijke redenen om in België te kunnen blijven, drong een asielaanvraag zich op.

De beslissing is met andere woorden gesteund op een verkeerde interpretatie van de feiten, minstens werden de verklaringen van verzoekster tijdens het interview onvoldoende nauwkeurig en gestructureerd genoteerd, wat direct resulteerde in een verkeerde schriftelijke weergave van de feiten en louter sfeerscheppende benadering.

Gelet op het voorgaande vraagt de verzoekster aan Uw Raad om haar verklaringen nogmaals in overweging te nemen en te interpreteren conform hetgeen zij in voorliggend verzoekschrift heeft benadrukt en verduidelijkt."

Omtrent de veiligheidssituatie in haar land en regio van herkomst, doet verzoekster gelden:

"Ten eerste wil verzoekster er op wijzen dat de informatie die in haar administratief dossier zou zitten waar de beslissing naar verwijst, meer bepaald een standpunt van de UNHCR en 'de informatie waarover het CGVS beschikt', respectievelijk niet te vinden waren in de kopie van het dossier dat aan haar werd toegestuurd, en in het Frans waren, taal die niet deze van de procedure is en die de verzoekster niet machtig is.

Desondanks heeft verzoekster de informatie in het dossier doorgenomen en stelt zij vast dat uit de rapporten van de CEDOCA met betrekking tot de provincie Kiev in de periode van juli 2014 tot september 2015 blijkt dat de onrust in Kiev wel degelijk toeneemt sinds de eerste strubbelingen. Waar het oorspronkelijk relatief kalm was in Kiev, volgden de betogingen, relletjes, criminele incidenten en gewelddadige confrontaties zich in sneller tempo op gedurende de recente maanden augustus en september 2015.

Bovendien is de meest recente informatie in het gegeven document reeds twee maanden oud. Intussen berichtte de media over nieuwe incidenten, waaruit blijkt dat de rust nog niet helemaal teruggekeerd is, wel integendeel terug opflakert:

- Op 2 november 2015 verscheen een artikel in The Guardian dat de pro-russische rebellen in het Oosten van Oekraïne niet geneigd zijn om de wapenstilstand vrijwillig na te leven. (<http://www.theguardian.com/world/2015/nov/02/ukraine-ghost-brigade-ukraine-rebels>). Zij benadrukken dat de oorlog nog niet voorbij is, zolang de Krim niet onafhankelijk is.
- Op 25 oktober 2015 berichtte de Standaard dat er "Geen rechtstreekse vluchten meer tussen Rusland en Oekraïne", een symbool voor een nieuwe episode in de crisis tussen Kiev en Moskou. (http://www.standaard.be/cnt/dmf20151025_01937519)
- Op 17 september 2015 berichtte The Telegraph dat de Oekraïense autoriteiten duizenden journalisten uit het land verbannen hebben, omdat zij 'een gevaar voor de nationale veiligheid' zouden betekenen. Echter, deze zet van de Oekraïense overheid is er vermoedelijk eerder op gericht opdat incidenten niet langer waarheidsgetrouw en tijdig in de media zouden kunnen verschijnen, wat uiteraard impliceert dat bepaalde incidenten het daglicht niet mogen zien. (<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/ukraine/11871144/Ukraine-bans-dozens-of-foreign-journalists-as-threats-to-national-security.html>).

De sfeer in Oekraïne, meer bepaald in Kiev, is nog steeds bijzonder grimmig en onvoorspelbaar te noemen.

Verzoekster heeft een gegronde vrees dat zij en haar dochter, in geval van terugkeer, blootgesteld zullen worden aan een reëel risico op ernstige schade, voortvloeiend uit de algemene situatie van willekeurig geweld naar aanleiding van het intern gewapend conflict."

3.2.1. Waar verzoekster aanvoert dat de informatie waarop de bestreden beslissing gesteund is aan haar niet werd overgemaakt, dient te worden opgemerkt dat dit niet volstaat om aan te tonen dat zij geen kennis kon nemen van deze informatie alvorens het verzoekschrift in te dienen. Verzoekster ontving een kopie van de door haar gevraagde stukken op 10 november 2015.

Indien de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund niet bij deze stukken zat, had zij nog ruimschoots de kans om (de dienst advocaten van) het CGVS hiervan in kennis te stellen en deze informatie alsnog op te vragen. Waar verzoekster kan worden bijgetreden dat het standpunt van UNHCR zich niet in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, map 'documenten'), dient te worden opgemerkt dat hieraan verholpen is doordat verweerder deze informatie heeft neergelegd. Zoals reeds hoger (*sub* 2.3.) werd opgemerkt, verklaarde verzoekster ter terechtzitting van dit standpunt kennis te hebben en verklaarde zij zich er uitdrukkelijk akkoord mee dat dit standpunt in aanmerking genomen wordt.

De overige, door verweerder gehanteerde informatie bevindt zich bovendien weldegelijk in het administratief dossier (map 'landeninformatie'). Aldus kon verzoekster van deze informatie kennis krijgen middels het inzagerecht waarover zij beschikte.

Wat betreft het verwijt dat de landeninformatie van Cedoca in het Frans is opgesteld, dient te worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) bepaalt:

"§ 1. Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag) geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3. Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielpprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald. Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing."

Uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Derhalve is artikel 51/4 van de vreemdelingenwet correct toegepast. De proceduretaal voor het onderzoek van de asielaanvraag, zoals bepaald in voormeld artikel, kan niet gelijk gesteld worden met de taal van de informatiebronnen die gehanteerd worden door verweerder.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien waarom verzoekster betoogt dat de voormelde informatie aan haar niet werd overgemaakt en in een taal werd opgesteld die zij niet machtig is. Zij geeft vervolgens immers duidelijk aan dat zij deze informatie heeft doorgenomen en voert een inhoudelijk, op deze informatie gesteund betoog inzake de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst.

3.2.2. Waar verzoekster argumenteert omtrent het feit dat zij laattijdig asiel aanvraag in België, dient te worden vastgesteld dat zij zich verweert tegen een motief dat niet in de bestreden beslissing is opgenomen. Hoe haar betoog dienaangaande afbreuk zou kunnen doen aan de inhoud van de bestreden beslissing, kan dan ook niet worden ingezien.

3.2.3. Waar verzoekster stelt dat wel haar huwelijk met haar echtgenoot doch niet de veiligheidssituatie in Oekraïne de hoofdreden vormde van haar vertrek uit haar land van herkomst, blijkt uit de inhoud van het verzoekschrift dat zij de veiligheidssituatie wel aanhaalt als voornaamste reden waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie in het dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7; administratief dossier, map 'landeninformatie') met recht gemotiveerd:

"Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u verklaarde dat u in Oekraïne geen persoonlijke problemen kende (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4).

Uit uw verklaringen is verder ook duidelijk gebleken dat u op geen enkele manier betrokken bent geweest bij de gebeurtenissen op het Maidanplein begin 2014 noch dat u er enige schadelijke gevolgen van zou ondervonden hebben. U verwees enkel naar de algemene onveilige situatie in Oekraïne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4, 5).

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt."

Uit de drie persartikels waarnaar verzoekster verwijst in het onderhavige verzoekschrift – waarvan één betrekking heeft op de situatie in het Oosten van Oekraïne, één in het algemeen betrekking heeft op de gespannen relatie tussen Rusland en Oekraïne en het ander bericht over het bannen van journalisten – kan op generlei wijze worden afgeleid dat de situatie in Kiev, verzoeksters regio van herkomst in Oekraïne, van zulke aard zou zijn dat verzoeksters loutere staatsburgerschap van Oekraïne zou volstaan om aan haar de vluchtelingenstatus toe te kennen. Evenmin blijkt hieruit dat de situatie aldaar dermate ernstig zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.2.4. Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Verder wat betreft uw verwijzing in het algemeen naar de alom aanwezige corruptie in de Oekraïense samenleving en meer specifiek in de medische sector waarmee u zelf te maken kreeg (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 4, 5), kan worden opgemerkt dat dit motief op zich geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Behalve dat een arts, die u tijdens uw zwangerschap consulteerde, u telkens een extra geldbedrag aanrekende, verklaarde u dat u zelf geen andere problemen ondervonden hebt in verband met corruptie. U beweerde ook dat het aanrekenen van extra geld door een arts de gangbare praktijk is in de Oekraïense samenleving waarmee alle Oekraïners geconfronteerd worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/10/2015, p. 5). Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in verband hiermee een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit bovenstaande voorbeeld van een steekpenning aan een arts blijkt niet dat er sprake zou zijn van enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit vanwege de autoriteiten of vanwege derden.

(...)

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De internationale paspoorten en het identiteitsbewijs van uw dochtertje bevatten louter persoonsgegevens van uzelf en uw dochtertje alsook gegevens betreffende uw reisweg die hier niet in twijfel getrokken worden."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

3.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.6. Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,
mevr. A.-M. DE WEERDT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS